

Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara

Timișoara, b-dul Iuliu Maniu nr. 11/1
tel./fax: 0256-446595; tel.: 0761/664162
Nr. /

Observație: Aceasta este o formă modificată corespunzător a documentului similar, difuzat anterior, inclusiv pentru dezbatere publică, adresată vizitatorilor acestei publicații web, cu precizarea că încă tot nu reprezintă forma finală a acestui document, care va fi trimisă ulterior inclusiv personalităților de stat menționate

APEL

pentru constituirea **Forumului Constituțional Cetățenesc din România**

către:

Cetățenii României, instituțiile și organizațiile interesate

din partea:

Consiliului director al Asociației "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara

și spre știință:

- **Președintelui Senatului Parlamentului României**
- **Președintelui Camerei Deputaților Parlamentului României**
- **Președintelui României**
- **Primului ministru al Guvernului României**
- **Avocatului Poporului**
- **Președintelui Curții Constituționale**

Au trecut 20 de ani de la Revoluția Română din decembrie 1989 și, spre nenorocirea sa, România a ajuns într-o situație socială și politică deosebit de gravă, mai gravă, în anumite privințe, chiar decât s-a aflat înainte de declanșarea, la Timișoara, în data de 20 decembrie 1989, a acestei revoluții. Oricât ar fi de dureros, inclusiv pentru noi, cei care ne-am implicat total în declanșarea și realizarea Revoluției Române din decembrie 1989, asumându-ne și riscurile aferente, trebuie să recunoaștem însă că, în destul de multe domenii de importanță societală fundamentală și principală, Revoluția Română din decembrie 1989 a eșuat.

Cauzele acestui eșec sunt multiple și complexe pentru a fi analizate, în totalitate, într-un cadru rezumativ, cum este cel al acestui apel, dar considerăm că trebuie precizat faptul că vina principală aparține intelectualității românești contemporane și constă în neimplicarea corespunzătoare a acesteia în problemele fundamentale cu care s-a confruntat și se confruntă România și Poporul Român, ba mai mult, în refugierea majorității reprezentanților acestei clase societale într-o atitudine de expectativă și chiar de izolare, prin emigrare în afara țării, sau prin retragere în oportunități și profitabilități specifice, de tip clientelar, care au apărut și s-au dezvoltat în perioada post-revoluționară, în cadrul unor domenii societale precum cele administrative, economice, politice, civice, informaționale, artistice, religioase ș.a.

În această decădere a clasei intelectuale românești s-a ajuns până acolo încât a fost considerat ca principal vinovat, fiind acuzat și de incapacitate și chiar catalogat public, prin aprecieri descalificante și peiorative (exemple: turmă, popor vegetal ș.a.) însuși Poporul Român. S-a reluat, în acest fel, o motivație, dar și o acuzație caracteristică fostului regim comunist-dictatorial, pe care o considerăm nu doar falsă, ci și nocivă și subversivă, precum că marile transformări și adaptări societale care se impuneau a fi efectuate, în timp, trebuiau să se realizeze printr-un aport determinant și chiar

decisiv, exclusiv din partea maselor, neținându-se cont de importanța rolului de catalizator societal fundamental pe care trebuie să-l aibă personalitățile provenite din clasa intelectualității, în calitate de coordonatori, inițiatori și conducători în mobilizarea corespunzătoare a maselor, precum și în implicarea conștientă și motivată a acestora în declanșarea și înfăptuirea transformărilor societale, mai ales atunci când pentru realizarea respectivelor transformări este nevoie, în prealabil, de o diminuare, sau chiar spargere (după caz) a inerției sociale, respectiv societale, care se manifestă ca o frână importantă în dezvoltare, exercitată de către acele categorii sociale care au reușit să se adapteze eficient la societatea existentă, devenind astfel dispuse să-și apere, chiar și cu orice preț, privilegiile dobândite, și manifestând o teamă anacronică față de schimbări care le-ar putea afecta interesele și, mai ales, statutul social și societal.

În contextul menționat anterior, înainte de a acționa concret în vederea deblocării evoluției normale a României, considerăm că se impune efectuarea unei radiografii a stării societale a țării, pentru a-i stabili un diagnostic cât mai corect, precum și pentru a identifica principalele boli de care suferă și a le trata, cu prioritate.

În ce ne privește, ca asociație de tip civic, a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, ne-am străduit, după puterile noastre, să ne preocupăm frecvent de starea României și a Poporului Român și să semnalăm public, atunci când am considerat necesar, aspectele necorespunzătoare, precum și maladiile de care suferă, dintre care unele s-au cronicizat, iar altele s-au acutizat, astfel că dacă aceste maladii nu vor fi supuse, la timp, unor tratamente adecvate și eficiente, care să asigure revenirea la o evoluție societală normală, există riscul de a se ajunge, în curând, la impunerea tratării acestor deficiențe nu doar prin acțiuni specifice evolutive, ci și prin acțiuni contestatate și violente, sau chiar prin revoluție, la fel ca în 1989, adică prin impunerea unor "operații" societale, în care însă atât durerea socială, cât și anarhia socială, ca fenomene caracteristice însoțitoare, vor fi de neevitat.

În contextul simptomatic general, expus anterior, dorim să precizăm și să supunem atenției opiniei publice românești, următoarele:

1. În urma investigării societale pe care am efectuat-o, am ajuns la concluzia că boala principală de care suferă, în prezent, societatea românească, este cauzată de Constituția inadecvată pe care o are România, adică chiar de către Legea fundamentală a țării, astfel concepută și realizată, de parcă preocuparea principală a constituanților români n-ar fi fost aceea de a realiza o lege fundamentală care să apere cât mai bine societatea de acțiunile distructive și subversive ale virușilor sociali și societali, adică de oportuniști și clientelari, ci dimpotrivă, tocmai pentru a favoriza interesele acestora, în devafoarea intereselor marii majorități a populației țării.

2. Atragem astfel atenția asupra faptului că deși, de drept, prin Constituție, s-a declarat oficial că România este: **stat național, stat democratic, stat de drept, stat social** ș.a., în realitate, adică de fapt, România nu este și nici nu poate fi, în contextul constituțional existent, un stat conform principiilor menționate anterior, atâta timp cât, în chiar cadrul constituțional, respectivele principii fundamentale și principale nu sunt descrise adecvat, printr-un set de precizări aferente și depline, astfel încât aceste principii să devină funcționale și să nu rămână doar la stadiul de deziderate, așa cum, din nenorocire, s-a întâmplat și se întâmplă în România post-revoluționară.

3. Trebuie remarcat și totodată exemplificat, în acest context, faptul că pentru alte prevederi constituționale, care interesează însă, în mod deosebit, anumite categorii politice, sociale, sau de altă natură, deși respectivele prevederi nu constituie principii constituționale fundamentale (exemple: funcționarea Parlamentului, a Președinției, a Guvernului ș.a.), pentru a li se asigura însă un cadru funcțional optim, care să nu poată fi modificat cu ușurință, de la o garnitură electorală la alta, s-a procedat inclusiv până la nivelul detalierei, în chiar cadrul constituțional, a modului de alcătuire și funcționare a instituțiilor respective, pentru a nu le lăsa la latitudinea unor interpretări și modificări ulterioare, ce ar putea fi efectuate de către reprezentanții aleși în cadrul alegerilor generale și locale, pe baza democrației de tip reprezentativ, considerată de importanță secundară în cadrul unui stat cu adevărat democratic.

4. Grija exemplificată anterior nu s-a manifestat însă și pentru respectarea prevederilor constituționale fundamentale și principale (exemple: tipul de stat, modul de proprietate ș.a.), care nu au fost protejate similar, referitor la posibilitatea interpretării și modificării lor în conformitate cu interesele reprezentanților aleși în cadrul alegerilor generale și locale, în sensul că efectuarea unor modificări asupra respectivelor prevederi să nu se poată realiza decât prin intermediul democrației participative (adică numai după o consultare prealabilă, prin referendum, a întregii populații cu drept de vot), democrație considerată de importanță principală în cadrul unui stat cu adevărat democratic.

5. Astfel, în fapt, în România, conform Constituției actuale, aproape toate prevederile constituționale fundamentale și principale nu au fost pe deplin explicitate în chiar cadrul constituțional, ci au fost probabil deliberat lăsate ("abandonate") în acest stadiu, pentru a putea fi corespunzător interpretate și modificate în interesul exclusiv al reprezentanților aleși în cadrul alegerilor generale și locale (interes despre care s-a putut însă constata, deseori, că nu corespunde cu interesul general societal), modificările efectuându-se prin intermediul legilor organice și ordinare, care depind doar de voința și respectiv dorința legislativă a acestei categorii de reprezentanți.

6. Un exemplu elocvent, în contextul menționat, îl constituie evoluția, în timp, a statutului funcționarului public, care, nefiind precizat corespunzător în cadrul constituțional, ci fiind lăsat, în mod determinant, la latitudinea legilor organice și ordinare, conform practicii politice aplicate post-revoluționar, a fost deseori modificat în scopul de a submina stabilitatea funcționarului public, pentru a-l transforma într-un dependent, obedient și chiar clientelar politic față de influența politică a partidelor implicate în guvernarea centrală, districtuală sau locală a țării, precum și față de interesele specifice ale reprezentanților respectivelor partide, cu consecințe deosebit de grave asupra modului în care a fost și este administrată România.

7. Considerăm că prin modificarea constituțională prevăzută a se realiza ca urmare a referendumului constituțional ce a avut loc cu prilejul ultimelor alegeri prezidențiale, trebuie înlăturat și modul în care a fost uzurpat dreptul de suveranitate al Poporului Român, de către alte instituții de stat, redând Poporului Român, în acest context, mai ales dreptul la referendum (drept fundamental și caracteristic democrației participative, într-un stat cu adevărat democratic), exercitabil printr-o petiționare corespunzătoare, sau în alt mod adecvat, drept care, în cadrul Constituției actuale, este însă rezervat doar Președintelui țării.

8. În contextul celor precizate anterior, mai considerăm că viitoarea modificare a Constituției României trebuie să fie utilizată nu doar pentru a răspunde anumitor interese politice, dintre care unele motivate societal (exemplu: reducerea unei Camere a Parlamentului), iar altele motivate mai mult revanșard partidic (exemplu: posibilitatea ca Președintele țării să poată dizolva Parlamentul), ci și pentru a corecta gravele carențe constituționale existente în cadrul actualei Constituții (dintre care o parte au fost menționate și exemplificate anterior), care împiedică respectiva Constituție să devină principala pavază legislativă a Poporului Român, și situează România în postura unui stat handicapat constituțional.

9. Mai considerăm, de asemenea, că este obligatoriu ca, într-un stat cu adevărat democratic, activitatea judecătorească să se refere inclusiv și chiar prioritar la infracțiunile de nerespectare (încălcare) a prevederilor Legii Fundamentale a statului, care este Constituția. Precizăm însă, în acest context, că în actuala legislație civilă, respectiv penală, judecătorească, nu sunt prevăzute infracțiuni specifice încălcării prevederilor constituționale, decât în măsura în care respectivele prevederi sunt incluse și în cadrul legislației organice, respectiv ordinare aferente, fapt care explică și totodată motivează abuzurile flagrante comise în perioada post-revoluționară, împotriva României, ca stat, precum și împotriva Poporului Român, ca deținător principal al suveranității statale.

10. Considerăm, în final, că prin modificarea constituțională ce urmează a se realiza, mai trebuie să se introducă, în cadrul constituțional, și anumite condiționări care să reglementeze și să coreleze, la acest nivel, o serie de prevederi fundamentale, adecvate unui stat social (cum este prevăzut a fi, în Constituție, România), în ceea ce privește administrația publică și echitatea socială, prin stabilirea unui raport adecvat între nivelul proprietății de stat și cel al proprietății private, precum și prin stabilirea unui raport adecvat între economia de stat și economia privată, respectiv a unor cote minimale procentuale, din produsul intern brut (PIB), față de care trebuie să se situeze obligatoriu anumite prevederi bugetare, pentru a se putea asigura buna funcționare a principalelor sectoare componente societale: infrastructura locativă, infrastructura de transporturi, industrie, agricultură, apărare, sănătate, ordine publică, justiție, asistență socială, învățământ, cultură, cercetare ș.a. De asemenea, mai considerăm că se impune și prevederea asigurării unui venit minimal garantat, pe cap de locuitor (raportat procentual tot la PIB), pe care România, ca stat social, trebuie să-l asigure tuturor cetățenilor săi, astfel încât aceștia să poată beneficia de un nivel de existență decentă minimală, specifică unui stat civilizat european, precum și stabilirea unui raport echitabil între salariul maxim și cel minim al unui salariat de stat, astfel încât salariul maxim de stat să nu poată crește decât corelat corespunzător cu salariul minim de stat (prin menținerea raportului în cauză).

Cele expuse anterior motivează, în principal, inițiativa Asociației "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, de a se implica, direct și ferm, ca asociație inițiatoare și coordonatoare, în constituirea **Forumului Constituțional Cetățenesc din România** – ca organizație civică având rolul de a completa, prin prestația sa, activitatea instituțiilor oficiale abilitate, în vederea "**deșteptării constituționale**" a Populației României, în general, precum și a intelectualității românești, în special, referitor la **rolul fundamental de principală pavază legislativă pe care trebuie s-o îndeplinească Constituția**

României, pentru România și pentru Poporul Român, inclusiv în conformitate cu aspirațiile și idealurile Revoluției Române din decembrie 1989.

TIMIȘOARA
01.05.2010

Președinte
Lorin Ioan Fortuna